

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXLII. Differentia 13. Iure Canonico prorogari potest iurisdictio iudicis
ordinarij de personæ in personam, sed non iurisdictio delegati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](#)

5. Recusatio. Zerola Par. 1. v. Iudex. num.
2. 5.

11. Alia legum civilium mens est, ut
ex 1. Quia poterat, colligimus. Vrgeri non
vult hæredem, ut causam non a litæ hære-
titatis edat, cùm moveri pluribus possit.

Hinc argumentum sumunt, causam sus-
picionis contra Judicem à reo non esse
exigendam, quia contingit diversas esse,
& parum probabiles illis, qui alio inge-
nio, & affectu præventi sunt.

XIII.

DIFFERENTIA 13.

Iure Canonico prorogari potest iurisdictio Iudicis ordinarij de persona
in personam, sed non iurisdictio delegati. c. P & G. de off. deleg.

Iure civili verò etiam judicis delegati iurisdictio prorogari potest.

l. 1. & 2. ff. De iudic. Io. Bapt. à S. Blasio 169.
Canisius 13.

1. Ad prorogationem Judicis ut legitima sit, requiritur 1. ut iudex, in quem prorogatio sit, potestate habeat cognoscendi, & decidendi causam, de qua litigatur. Nemini enim litigantes jurisdictionem tribuunt. l. privatorum C. De iurisd. omn. Iud. 2. Ut iurisdictio, quæ prorogatur, ordinaria sit, saltem jure Canonico. Nam delegati potestas cum propria non sit, absque consensu delegantis mutari non potest: prorogari tamen de tempore in tempus, vel summa in summam potest. l. 2. §. Sed si iudex. ff. De iudican. 3. Ut consentiat utraque pars litigantium, tacite, vel expresse. l. 1. ff. De iudic. Bartol. ibi. Reintegra tamen, id est, nondum citatione facta resiliere licet. l. si convenerit ff. De iurisa. omn. iud. Val- tens. l. 2. rr. 2. §. 2. Decian. l. 23. c. 23.

11. Iam queritur, an solius ordinarij iurisdictio, an simul delegati iurisdictio pro-
rogetur? Vlpianus in citatâ l. 1. ait. Si se

subijciant aliqui jurisdictioni & conser-
tant inter conscienties cuiusvis iudicis,
qui tribunalii praest, vel aliam jurisdi-
ctionem habet, est iurisdictio. Vbi Glossa.
Hæc lex de laicis loquitur, secus in cler-
icis secundum Azonem, quia suum Epis-
copum declinare non possunt: tu vero
dicas, indistinctè hanc legem loqui, cùm
sponte litigant, non autem pacto se ob-
stringunt. c. Non licet. 3. Q. 6. & c. In-
lita 10. Q. 1. sic Glossa. At Greg. IX. in l.
P. & G. decisio est, delegatam iurisdictio-
nem ad personas non expressas in refer-
pto prorogari non posse, etiamsi partes
conscientiant. Cur autem prorogatio eti-
am partium consensu in judicem dele-
gatum fieri non possit, ibidem indicatur,
quia consensus litigantium jurisdictionem
nemini dat, sed præsupponit. Hinc
facile mutatur ordinarius iudex substi-
tuto alio jurisdictionem habente: dele-
gatus autem extra rescripti limites se non
exten-

attendit, nec ut extendatur, partes efficer possunt. Quod autem Ioann. Baptista & S. Blasius dicit jurisdictionem ordinarii judicis secundum Canones de persona in personam fieri, non aliter verum est, quam si accedit licentia proprii Episcopi. c. significasti. De foro comp. Clerici in judicem non suum, nisi forte per persona Ecclesiastica, & Episcopi dioecesani voluntas accedit, contentire non possunt. Irrita proinde est eiusmodi proroga-

gatio clericis in iudicem non suum, putat illa eis competeret ex dispositione juris, ex qua forum quisque sortitur ratione contractus. l. heres absens. s. proinde. ff. De iudic. Vnde Socinus Regulam 160. sumpsit. Forum in loco contractus quis regulariter sortitur. Quae confirmatur ex textu cap. fin. De foro comp. Azo in sum. tt. De iurisd. omn. iud. Barbos. in. c. P. & G. De off. deleg. n. 4.

XIV.

DIFFERENTIA 14.

Laicus judex in civili causa secundum leges alium judicem laicum substituere potest. l. 1. & 2. ff. De iudic. Clericis idem Canones non permittunt. c. si diligenti. De foro comp. Galvan. 87. Decian. l. 2. c. 22. num. 3. & 7.

¶ N.c. citat. Archiepiscopum Pisanium docet Innocentius III. licitum non esse clericis etiam in temporalibus causis iuri suo renuntiare, & laicum iudicem substituere. Sic enim in Milevitano & Carthaginensi Concilio definitum esse. Igitur non solum inviti, sed etiam voluntarii clerici pacifici non possunt, ut secularia iudicia subeant, cum non sit illorum de immunitate beneficium personalis, cui renuntiare valeant, sed potius toti Collegio Ecclesiastico concessum & publicè indultum. c. significasti. & ibi Glossa De fo. compet. Panorm. num. 1. in t. Placitis II. q. 1. Addit. quod praetudicarent, Episcopo suo, sine cuius assensu non possunt alium judicem eligere. Clericum. II. Q. 1. &c. Non liceat. 3. q. 6. II. Laicus è contra permittitur in a-

lium judicem consentire iuxta, l. 1. ff. De iud. sed in civilibus negotijs tantum. l. In criminali. C. de iurisd. omn. iud. Imò generaliter omnibus conceditur, quando privilegium fori principalius concernit favorem renunciantis, non verò si etiam favorem superioris recipiat. Tunc enim absque illius consensu substitutio facta non valet. Cuius rei minimè obscura ratio est, quia agitur de praetudicio superioris, cuius subditii alio iudicis subduntur. Sic enim iurisdictione sua, quam dando exemptionem non vult minui, excideret alio independenter a se iudicium & autoritatem in alienos subditos exercente. Panormi. in c. Cuns tempore. De arb. Ea propter nec vasallus in alterius iurisdictionem tacite vel expresse coasentire potest: & si fecerit, actus